

Кои жалость на радость прѣтвѣрають
И на радость печалъ взвбуждають.

„Молж-та ахъ!“ рече мѣ пастырка :
„Нек' прѣстане, малко твой-та скѣрка,
„И радостно това удирѣнѣ
„На сърдце-ми горко-то сражѣнѣ,
„Кое сичкѣ-тѣ ми крзвъ измѣша
„Съсз жалости. безз да са утѣшѣ !
„Това мѣсто тѣк' е оскатѣнно
„Съсз жалость ѣ горкѣ посватѣнно !
„Тѣка околностъ-та и тозъ гѣфиръ*)
„Съсз тихый-тз погорѣ-тѣ зѣфиръ
„Не с' обикли на такѣо свираѣнѣ,
„Но на жалость, тѣгѣ и рыданѣ !
„Тѣка грѣвка сичко съ менз да тѣжи
„И съ мож-тѣ тѣгѣ да са дрѣжи!“
Та по да пѣе почна тогѣка
И съ гласъ тихый тѣгѣ да издаѣка:

„Черно горо пзлна ти си съ хладъ,
„Сърдце мое пзлно ти си съ лдъ !!
„Черно горо какъ са ты зелѣнишь
„И съсз твой-ты птицы-ты весѣлишь !
„Богъ на свакѣ птицѣ е далъ въ дѣрз ;
„Да не бѣде сама, нз съ дрѣгѣрз.
„Съ кого-то са дрѣжи и угѣжда
„И съ пѣанѣ свой животъ проважда !

*) мостъ.